

O minune a Sfântului Mare Mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir

Ea atestă că sfinții lui Dumnezeu sunt pururi vii, că ei trăiesc în ceruri, plini de putere și de strălucire regală.

Faptul acesta creștinii ortodocși îl cunosc nu prin intermediul cugetării omenești, ci prin aceea că înșiși sfinții vin și li se arată lor în chip tainic, descoperindu-le tot adevărul cel de trebuință. Uneori sfinții se descoperă și grăiesc oamenilor tocmai spre a îi convinge de realitatea vieții lor eterne; alteori, deși nu se fac văzuți sau auziți aieva sau în vedenie de către muritori, ei înfruesc și insuflă gândurile, dispoziția sufletului, și acțiunile oamenilor. Printre multele minuni însemnate ale Sfântului Mare Mucenic Dimitrie se află așadar și aceasta:

Un tânăr pe nume Onisifor a fost însărcinat cu ascultarea de paracliser în marea Biserică a Sfântului Dimitrie din Tesalonic. Sarcina lui principală era aceea să aibă grijă ca lumânările și candelile aprinse în sfânta biserică să ardă așa cum trebuie.

Sf. Mare Mucenic Dimitrie,
icoană

Dar acest tânăr a luat necuratul obicei de a fura din lumânările aduse și aprinse de credincioși, de a le duce la casa lui și de a le revinde după aceea.

Sfântul Dimitrie s-a arătat acestui tânăr și i-a zis: „Frate Onisifore, nu-mi place ceea ce faci. Nu mai fura lumânările, căci și pe cei care le aduc îi vatămi, dar și ție îți faci încă și mai mare rău. Încetează și te pocăiește!”.

Onisifor s-a speriat de această vedenie și s-a rușinat, și o vreme s-a oprit de la patima lui. Dar la urmă a uitat, și iar s-a apucat de furat lumânări și a se lăcomi la necurații bani.

Într-o dimineață un bărbat nobil, bogat și foarte credincios a adus la Racla Sfântului niște lumânări din ceară curată, foarte mari și foarte frumoase, le-a aprins, s-a rugat, și a plecat. Onisifor s-a apropiat și a întins mâna către ele, voind să le stingă și să le ia, după cum îi era obiceiul - dar chiar atunci o voce ca de tunet a izbucnit din raclă, izbindu-i auzul: „Au nu te mai oprești!?”. Ca lovit de trăznet, nenorocitul Onisifor s-a prăbușit la pământ, fără simțire. El a zăcut așa până când în biserică a intrat cineva și l-a cules de acolo; Onisifor nu

și-a revenit însă imediat, ci doar încetul cu încetul, și apoi a povestit tot ce i s-a întâmplat. Toți au rămas uluiți și au căzut cu fața înaintea lui Dumnezeu, preamărindu-L și mulțumindu-I Lui.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)

Credința adevărată ai învățat-o de la părinții tăi, Sfinte Dimitrie! Ca un Înger ai viețuit pe Pământ prin darul Lui Dumnezeu! Lumină ai adus mărturisindu-L pe Hristos și i-ai învățat pe toți să facă milostenie, rugăciuni neîncetate și să nu fugă de chinuri. Cu dragoste îți spunem:

Bucură-te, că tu pe Pământ, ca un Înger ai viețuit!

Bucură-te, că luminat, pe Hristos L-ai mărturisit!

Bucură-te, că din părinți binecredincioși ai răsărit!

Bucură-te, că dreapta credință până la sfârșit o ai păzit!

Bucură-te, că prin faceri de bine și lacrimi, pe demoni i-ai înfricoșat!

Bucură-te, că întru primejdii lumea ai apărat!

Bucură-te Mare Mucenic Dimitrie și roagă-te Domnului să ne ierte și să ne mântuiască și pe noi!

(Icos 1 din Acatistul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir)